

ABSTRAKT

Diplomová práce se věnuje problematice náhrady škody a nemajetkové újmy vzniklé zaměstnanci při pracovním úrazu. V úvodní kapitole je charakterizováno základní pojetí právní odpovědnosti, její dělení a hlavní funkce pracovněprávní odpovědnosti zaměstnavatele za škodu vzniklou zaměstnanci. Druhá kapitola je zaměřena na základní předpoklady, jejichž splněním vzniká zaměstnavateli povinnost nahradit zaměstnanci škodu a nemajetkovou újmu vzniklou pracovním úrazem. Především je v rámci uvedené kapitoly vymezen pojem pracovní úraz, a to včetně specifických situací pracovního úrazu jako je infarkt myokardu, pracovní úraz při akci, jejímž cílem je stmelení zaměstnanců, neboli teambuilding, či úraz utrpěný během pracovní cesty, přičemž výklad je založen zejména na rešerši soudní judikatury. Ne vždy zaměstnavateli vzniká povinnost nahradit zaměstnanci škodu a nemajetkovou újmu. Případy, kdy je zaměstnavatel zbaven této povinnosti, ať už zcela či pouze částečně, jsou popsány na konci druhé kapitoly. Jmenovitě se jedná o zaviněné porušení právních předpisů či pokynů, opilost nebo zneužití jiných návykových látek zaměstnancem a v neposlední řadě lehkomyšlné jednání zaměstnance.

Třetí část, jež je jádrem diplomové práce, pojednává o jednotlivých druzích a rozsahu náhrad škody a nemajetkové újmy, a to náhradě za ztrátu na výdělku, věcné škody a účelně vynaložených nákladů spojených s léčbou. Zvýšená pozornost je věnována zejména náhradě za bolest a ztížení společenského uplatnění, kde se od 1. ledna 2014 výrazně odlišuje pracovněprávní úprava od úpravy občanskoprávní. V závěru třetí kapitoly je charakterizován rozsah a způsob náhrady škody a nemajetkové újmy náležející pozůstalým v případě úmrtí zaměstnance. Při pojednání o jednorázovém odškodnění pozůstalých bude pracovněprávní úprava posouzena na základě srovnání s úpravou občanskoprávní a nastíněna možnost subsidiárního užití občanského zákoníku v dané oblasti.